

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **K. P.**, bytom D., právne zastúpeného *JUDr. J. S., advokátom so sídlom I.*, proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici**, Nám. Ľ. Štúra č. 1, 975 41 Banská Bystrica, za účasti *1/ O., O., 2/ Urbariát obce N., P., 3/ Ing. I. T., L., 4/ A., 5/ P., 6/ Z., M., 7/ P., B., 8/ S., s.r.o., P., 9/ L., N., 10/ S.,B., 11/ Poľovnícke združenie N., L.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2008/00365 zo dňa 12. decembra 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/16/2009-43 zo dňa 10. júna 2009 takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/16/2009-43 zo dňa 10. júna 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zo dňa 10.07.2009 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 12.12.2008, č. 2008/00365 a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vyššie uvedeným rozhodnutím žalovaný ako odvolací správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa – Obvodného lesného úradu v Lučenci zo dňa 05.06.2008, č. 2008/00120, ktorým nevyhovел návrhu žalobcu zo dňa 30.04.2008 na obnovu konania podľa § 63 ods. 1 správneho poriadku vo veci schválenia zmlúv o výkone práva poľovníctva v Poľovnom revíri N. na roky 2005 – 2014 schválených rozhodnutím zo dňa 11.04.2005 č. 2005/00064 pre nájomcu Poľovníckeho združenia N. nepovolil. Rozhodol tak z dôvodu, že žalobca zmeškal subjektívnu trojmesačnú lehotu podľa citovaného ustanovenia, pretože už v roku 2006 vedel o tom, že medzi Poľovníckym združením N. a subjektmi, ktorým bolo v poľovnom revíri priznané právo poľovníctva došlo k uzavretiu zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva, ktoré boli následne schválené rozhodnutím.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že primárne sa zaoberal otázkou, či v danom prípade súdy preskúmajajú napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa, predmetom ktorých bolo nevyhovenie žiadosti žalobcu na obnovu konania. Stotožnil sa so stanoviskom žalobcu, že vec je preskúmateľná súdom z vecného hľadiska podľa § 247 a nasl. O.s.p., nakoľko sa nejedná o rozhodnutie procesnej povahy, pretože otázka novej obnovy konania zasahuje do sféry žalobcu s hmotnoprávnymi následkami. Z rozhodnutí správneho orgánu mal krajský súd za preukázané, že nevyhovел návrhu na obnovu konania z dôvodu nedodržania subjektívnej trojmesačnej lehoty a stotožnil sa so stanoviskom žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa ohľadom vyhodnotenia otázky včasnosti podania návrhu majúca za to, že návrh bol podaný po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty, pretože jej začiatok je daný subjektívne, a viaže sa na okamih, kedy sa účastník dozvedel o zákonných dôvodoch na obnovu konania, pričom lehota začala plynúť dňom, keď mohol toto právo uplatniť po prvýkrát. Žalobca vedel o schvaľovaní nájomných zmlúv, ako aj o jeho možnosti byť účastníkom v tomto konaní s právom podať opravný prostriedok, keď sám uvádza, že túto možnosť nevyužil. Z uvedeného možno vyvodiť, že svoje právo mohol uplatniť v lehote počínajúc od 20.03.2006. Žalobca nepreukázal, aké nové skutočnosti alebo dôkazy vyšli najavo, ktoré by nemal správny orgán pri rozhodovaní o schválení nájomných zmlúv dňa 11.04.2005. Vzhľadom na nedodržanie zákonnej subjektívnej lehoty súd nepovažoval za potrebné osobitne vyhodnocovať splnenie ďalších predpokladov pre povolenie obnovy konania, uplatnených v návrhu v zmysle § 62 ods. 1 zákona o správnom konaní. Na záver zdôraznil, že žalobca v konaní nepreukázal, že by príslušný orgán už rozhodol inak o otázke, ktorú posudzoval v pôvodnom konaní správny orgán ako predbežnú otázku, a tiež nepreukázal skutočnosť, že rozhodnutie sa opieralo o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé. Navyše tieto skutočnosti by boli relevantné len v prípade včas podaného návrhu na obnovu konania, k čomu v danom prípade nedošlo.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie žalovaného Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, vec vráti na ďalšie konanie a prizná náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania, ktoré sú v podstate

prevzatím dôvodov žaloby vytýka súdu prvého stupňa nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov napadnutého rozsudku, nedostatočne zistený skutkový stav, ako aj nesprávne právne posúdenie veci, pretože súd prvého stupňa mylne aplikoval a vykladal použitú právnu normu na zistený skutkový stav, a preto v dôsledku porušenia procesných predpisov konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zdôraznil, že obidva správne orgány opreli svoje nezákonné rozhodnutia o nedodržanie trojmesačnej subjektívnej lehoty ustanovenej v § 63 ods. 3 správneho poriadku zo strany žalobcu, s čím sa stotožnil aj súd prvého stupňa. S týmto nesúhlasí, pretože návrh na obnovu konania, ktorý doručil správnomu orgánu dňa 30.04.2008 bol dodržaním jednak trojmesačnej subjektívnej ako aj trojročnej objektívnej lehoty. Nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného vidí v tom, že svojim postupom nesprávne aplikovali na vec sa vzťahujúcu hmotnoprávnu ako aj procesnú úpravu a vo veci vyslovili nesprávny právny záver, v dôsledku čoho bol ukrátený na svojich právach formou porušenia zákona. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve, o výkone práva poľovníctva rozhoduje len vlastník poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír, alebo vlastníci poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do poľovného revíru (ods. 1), a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, len vlastníci spoločného poľovného revíru môžu právo poľovníctva vykonávať sami, alebo môžu tento výkon za odplatu prenajať. Z citovanej právnej úpravy teda jednoznačne vyplýva, že súhlas na nájom výkonu práva poľovníctva, alebo súhlas na podpísanie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva môže dať platne iba samotný vlastník dotknutého poľovného pozemku. Pokiaľ vlastník poľovných pozemkov neudelí inej fyzickej osobe alebo prípadne právnickej osobe, ktorej je ako vlastník poľovných pozemkov členom, osobitné písomné plnomocenstvo na jeho zastupovanie v súvislosti s výkonom práva poľovníctva alebo na nájom práva výkonu poľovníctva, nie je takáto fyzická osoba alebo právnická osoba za vlastníka oprávnená bez ďalšieho konať vo veci zmluvy o výkone práva poľovníctva. Tieto skutočnosti, ktoré majú vplyv na rozhodnutie správneho orgánu nemohol žalobca bez svojho zavinenia uplatniť v konaní č. 2005/00064 o schválenie nájomných zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva pred správnym orgánom prvého stupňa OLÚ v Lučenci, keďže ho tento správny orgán ako účastníka konania v rozpore so správnym poriadkom neprizval, a dôkazy – schválené zmluvy – nie sú pravdivé pre ich rozpor so zákonom, pre nedostatok hmotnoprávnej spôsobilosti v nich uvedených pozemkových spoločenstiev, združení a družstiev na zastupovanie vlastníkov poľovných pozemkov vo veci nájmu výkonu práva poľovníctva, pričom pre nedostatok ich procesnej spôsobilosti nemohli byť účastníkom konania o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva aj z dôvodu nedostatku právnej subjektivity na ich strane. Správny orgán bol preto povinný počas celého tohto konania skúmať, či všetky subjekty spĺňajú podmienky na priznanie postavenia účastníkov.

Žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť z dôvodu, že skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcu sú zavádzajúce.

Zúčastnené osoby v 1. – 11. rade navrhli rozsudok krajského súdu, ktorý je v súlade so zákonom potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, keď oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk a na úradnej tabuli najvyššieho súdu.

Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že návrhom zo dňa 28.04.2008, ktorý došiel Obvodnému lesnému úradu v Lučenci dňa 30.04.2008, požiadal žalobca o obnovu konania. V dôvodoch uviedol, že ako vlastník poľovných pozemkov zapísaných na liste vlastníctva č. X pre katastrálne územie N. a O., bol ako účastník opomenutý v správnom konaní. Návrh podáva z dôvodu, že až teraz sa dozvedel o tom, že za neho niekto zrejme podpísal zmluvu (zmluvy) o nájme výkonu práva poľovníctva na nehnuteľnosti, ktoré sú v jeho vlastníctve a sú súčasťou poľovného revíru.

Za účelom prejednania podaného návrhu, doručených dokladov a riešenia predmetu návrhu zvolal Obvodný lesný úrad v Lučenci pracovné jednanie na deň 22.05.2008, z ktorého vyhotovil zápisnicu. Tohto jednania sa okrem iných zúčastnil aj žalobca a jeho právny zástupca JUDr. J. S. Vychádzajúc zo záverov jednania, doplnil žalobca prostredníctvom svojho zástupcu pôvodné podanie listom zo dňa 26.05.2008. V ňom navrhol, aby postupom podľa § 63 ods. 1 a § 64 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. Obvodný lesný úrad v Lučenci povolil obnovu konania a novým rozhodnutím zrušil svoje pôvodné rozhodnutie sp.zn. 2005/00064 zo dňa 11.04.2005 z dôvodu, že zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva schválené v konaní považuje za neplatné, lebo správny orgán prvého stupňa sa nezaoberal otázkou ich platnosti ako predbežnou otázkou Obvodný lesný úrad v Lučenci rozhodnutím zo dňa 05.06.2008 č.: 2008/00120 nepovolil obnovu konania vo veci schválenia zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri N., schválený rozhodnutím č. 2005/00064 z 11.04.2005 a svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh podľa ustanovenia § 63 ods. 3 Správneho poriadku sa podáva v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď sa účastník dozvedel o dôvodoch obnovy konania, pričom subjektívna trojmesačná lehota dodržaná nebola.

V dôsledku podaného odvolania žalovaný ako odvolací správny orgán odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v záujme objektívneho zistenia stavu veci dôsledne posúdil skutočnosti a dôkazy predložené žalobcom, pričom dospel k záveru, že vlastníctvo žalobcu k poľovným pozemkom o výmere 1,96 ha, ako aj ďalšie navrhované dôkazy nemohli mať podstatný vplyv na vlastné konanie o schvaľovaní nájomných zmlúv a na jeho výsledok ukončený rozhodnutím zo dňa 11.04.2005. Stotožnil sa so záverom prvostupňového správneho orgánu v tom, že žalobca vedel o dôvodoch obnovy konania, svoje právo v trojmesačnej subjektívnej lehote neuplatnil a jej zmeškanie nemožno odpustiť.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí alebo postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia, alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 2, 3 O.s.p.).

Predmetom preskúmania v danej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorý zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o nepovolení obnovy konania.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide.

Inštitút obnovy správneho konania je upravený v štvrtej časti zákona o správnom konaní s názvom „Riadne opravné prostriedky“ v ustanovení §§ 62 až 64, hoci nespochybniteľne ide o mimoriadny opravný prostriedok. Obnova konania dáva účastníkovi konania možnosť, aby sa v prípade splnenia zákonom ustanovených podmienok o jeho právoplatne skončenej veci opätovne rozhodlo. Inštitút obnovy konania tak umožňuje prekonať prekážku *res iudicatae*. Pokiaľ ide o právnu konštrukciu obsiahnutú v ustanovení § 62 ods. 1 správneho poriadku, možno teda dospieť k záveru, že príslušný správny orgán je povinný o návrhu na obnovu konania rozhodnúť. Takýmto rozhodnutím sa obnova konania povolí alebo zamietá.

Úlohou inštitútu obnovy konania je odstrániť nedostatky v zistení skutkového stavu veci, alebo nedodržaní niektorých procesných podmienok.

K podmienkam obnovy správneho konania patrí:

- **právoplatné rozhodnutie,**
- **obnova nie je zo zákona vylúčená (§ 63 ods. 3 správneho poriadku),**
- **návrh účastníka na obnovu konania s uvedením dôvodov, resp. nariadenie obnovy správnym orgánom,**

- **existencia taxatívne vymedzených dôvodov na obnovu** (§ 62 ods. 1 písm. a/ až e/ správneho poriadku),
- **zachovanie objektívnej a subjektívnej lehoty ustanovenej v ustanovení § 63 ods. 3 správneho poriadku s výnimkou uvedenou v ods. 4.**

Podľa § 63 ods. 1 správneho poriadku, obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni. **Návrh sa podáva na správnom orgáne uvedenom v ods. 1 v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď sa účastník dozvedel o dôvodoch obnovy**, najneskôr do 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia; v rovnakej lehote môže správny orgán obnovu konania nariadiť. Zmeškanie lehoty (§ 28) nemožno odpustiť (§ 63 ods. 3 citovaného zákona).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že **správny poriadok prikazuje účastníkovi konania svoj návrh na obnovu konania podať v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom orgáne**. Treba zdôrazniť, že tak **účastník konania pri podaní svojho návrhu ako aj správny orgán musí pri nariadení obnovy konania dodržať súčasne obe zákonné lehoty**, začiatok ktorých je založený inými právnymi skutočnosťami. Trojmesačná lehota plynie odo dňa, keď sa účastník dozvedel o dôvodoch obnovy (subjektívna lehota). **Právne významný bude teda okamih, keď sa o existencii dôvodu skutočne dozvedel** a nie moment, keď sa o ňom mohol dozvedieť. Obnova konania nebude prichádzať do úvahy, ak ktorákoľvek z týchto lehôt (subjektívna, resp. objektívna lehota) márne uplynula, pretože účastníkovi konania zanikne právo domáhať sa nápravy právoplatného rozhodnutia v rámci obnovy konania.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na ustanovenie § 219 v spojení s § 372p ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, preto sa k nim v celom rozsahu pripája.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v rozsahu žaloby posúdil námietky žalobcu ako nedôvodné, pretože dospel k záveru, že postup správnych orgánov bol správny a skutkový záver, z ktorého vychádzali bol pre prijatý právny záver dostatočne zistený.

Nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že správne orgány postupovali v rozpore s ustanoveniami správneho poriadku.

V preskúmvanej veci sa správne orgány jednotlivo zaoberali všetkými námietkami žalobcu, jeho požiadavkami a pripomienkami a je treba súhlasiť so žalovaným, že žalobca vedel o uzatváraní zmlúv v Poľovnom revíri N. a ich schválení rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Lučenci zo dňa 11.04.2005, čo vyplýva a potvrdzuje jeho list zo dňa 20.03.2006, označený ako Vec: Žiadosť o prijatie za člena Poľovníckeho združenia –

odvolanie, adresované Poľovníckemu združeniu N., Ing. I. T., podľa ktorého, cit.: „Tu pripomením, že celú vec som mohol riešiť skôr a rózne, stačilo sa odvolať v procese uzatvárania a schvaľovania NZ“. Táto skutočnosť nevyplýva len z uvedeného listu, ale aj z ďalšieho listinného dôkazu, ktorým je podporne odôvodnenie rozsudku Okresného súdu v Lučenci zo dňa 17.03.2008, č.k. 17C/133/07-99, v ktorom konaní sa žalobca domáhal nahradenia rozhodnutia členskej schôdze Poľovníckeho združenia Nové N..

Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že napadnuté rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia a sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Napadnuté rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky náležitosti, ktoré mu predpisuje ustanovenie § 47 správneho poriadku, je zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené. Žalovaný sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a jeho právny záver aj podľa odvolacieho súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/16/2009-43 zo dňa 10.06.2009 ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania nevzniklo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 13. mája 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková